

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudkyň Mgr. Lenky Havlíčkové a Mgr. Daniely Menclové ve věci

žalobkyně: **P. T. T.**, narozená X,
bytem X,
zastoupená advokátem Mgr. Markem Sedlákem,
sídlem Příkop 834/8, 602 00 Brno - Zábrdovice,

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**,
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7,

o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu,

takto:

- I.** Řízení **se zastavuje.**
- II.** Žalobkyni **se vrací** část zaplaceného soudního poplatku ve výši 1 000 Kč. Částka 1 000 Kč bude žalobkyni vrácena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.
- III.** Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši **13 342 Kč** do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

- 1. Žalobkyně se žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhala, aby soud vyslovil, že žalovaný je povinen vydat rozhodnutí ve věci žádosti žalobkyně o vydání zaměstnanecké karty, a to ve lhůtě stanovené soudem.
- 2. Ve vyjádření k žalobě ze dne 27. 9. 2021 žalovaný uvedl, že dne 8. 3. 2021 vydal předkládací zprávu, kterou byla žádost žalobkyně o vydání zaměstnanecké karty povolena. Podotkl, že zákon o pobytu cizinců v případě vyhovění žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu předpokládá, že se místo písemného rozhodnutí vydává průkaz o povolení k pobytu. Žalovaný zdůraznil, že s ohledem na ochranná opatření přijatá Ministerstvem zdravotnictví v současnosti není možné řízení o žádosti žalobkyně dokončit vydáním průkazu o povolení k pobytu. Žalovaný měl tedy za to, že není v daném případě nečinný.

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

3. Podáním, doručeným soudu dne 1. 3. 2022, žalovaný k dotazu soudu sdělil, že průkaz o povolení k pobytu si žalobkyně převzala dne 15. 12. 2021.
4. Podáním, doručeným soudu dne 10. 3. 2022, sdělila žalobkyně, že bere v plném rozsahu žalobu zpět pro chování žalovaného, kterým byla žalobkyně uspokojena. Navrhla, aby soud řízení o předmětné žalobě zastavil a žalovanému uložil povinnost uhradit žalobkyni náhradu nákladů řízení.
5. Podle § 37 odst. 4 s. ř. s. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“) může vzít navrhovatel svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl. Podle § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.
6. Protože projev vůle žalobkyně je zcela jednoznačný a nevzbuzuje pochybnosti o tom, že jím žalobkyně zamýšlela ukončení dotyčného soudního řízení jeho zastavením, soud v souladu s ustanovením § 47 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“) řízení o předmětné žalobě ve výroku I. tohoto usnesení zastavil.
7. Jelikož řízení skončilo jeho zastavením před prvním jednáním, soud podle ustanovení § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) rozhodl výrokem II. tohoto usnesení o vrácení soudního poplatku, jenž byl soudu uhrazen ve výši 2 000 Kč, toliko ve výši 1 000 Kč, když podle citovaného ustanovení mj. platí, že soud vrátí z účtu zaplacený poplatek za řízení snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč, pokud bylo řízení zastaveno před prvním jednáním. V souladu s tímto ustanovením soud rovněž rozhodl o tom, že snížený soudní poplatek bude žalobkyni vrácen z účtu krajského soudu dle ustanovení § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve lhůtě třiceti dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.
8. Výrok III. tohoto usnesení o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 větu druhou s. ř. s., podle níž má navrhovatel (žalobce) proti odpůrci (žalovanému) právo na náhradu nákladů řízení, vzal-li navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce. Ze správního spisu bylo soudem zjištěno, že žalobkyně předmětnou žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného podala důvodně, když tuto žalobu podala dne 23. 8. 2021 a žalovaný v dané době byl zjevně nepřipustně nečinný ve věci vyřizování žádosti žalobkyně o vydání zaměstnanecké karty, kterou žalobkyně podala již dne 17. 7. 2019. Na závěru o nečinnosti žalovaného nemůže nic změnit ani skutečnost, že žalovaný dne 8. 3. 2021 vydal předkládací zprávu. Vydáním rozhodnutí o žádosti žalobkyně totiž nelze rozumět vydání předkládací zprávy (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 2. 2018, č. j. 1 Azs 408/2017-24), ale převzetí průkazu o povolení k pobytu [§ 169t odst. 7 písm. a) zákona o pobytu cizinců], k čemuž v daném případě došlo až dne 15. 12. 2021, tj. po podání nečinnostní žaloby.
9. K argumentaci žalovaného, že nelze v jeho pasivitě shledat nečinnost ve smyslu § 79 s. ř. s., s ohledem na to, že vydání průkazu k dlouhodobému pobytu, resp. zaměstnanecké karty, bránila přijatá ochranná opatření Ministerstva zdravotnictví, soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2021, č. j. 7 Azs 226/2021-27, v němž se Nejvyšší správní soud zabýval skutečností, zda ochranná opatření vydaná Ministerstvem zdravotnictví podle § 68 odst. 1 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, v první polovině roku 2021 mohla bránit žalovanému v dalším postupu ve věci, tj. tomu, aby vyzval žadatele o zaměstnaneckou

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

kartu k převzetí průkazu o povolení k pobytu a vyznačil do jeho cestovního dokladu vízum za účelem převzetí povolení k pobytu. Nejvyšší správní soud ve zmíněném rozsudku dospěl k závěru, že až do vydání ochranného opatření Ministerstva zdravotnictví ze dne 28. 5. 2021, č. j. MZDR 20599/2020-83/MIN/KAN, resp. až do dne jeho účinnosti dne 1. 6. 2021, žalovanému v dalším postupu ve věci objektivně nic nebránilo, přičemž ochranné opatření vydané až poté, kdy již žalovaný byl nečinný, nemůže na této nečinnosti nic změnit. Soud na tyto závěry Nejvyššího správního soudu plně odkazuje a uzavírá, že i v daném případě žalovanému ode dne vydání předkládací zprávy dne 8. 3. 2021 až do vydání ochranného opatření Ministerstva zdravotnictví dne 28. 5. 2021 nic nebránilo ve vyznačení víza žalobkyni za účelem převzetí povolení k pobytu, přičemž ochranná opatření vydaná Ministerstvem zdravotnictví nemohla legalizovat jeho nečinnost.

10. S ohledem na shora uvedené je tedy nutné přisvědčit tvrzení žalobkyně, že vzala podanou žalobu zpět z důvodu pozdějšího chování žalovaného. S přihlédnutím k této skutečnosti má soud za to, že nastala situace předvídaná v ustanovení § 60 odst. 3 věta druhá s. ř. s., v důsledku čehož žalobkyni vzniklo právo na přiznání náhrady nákladů řízení vůči žalovanému. Z tohoto důvodu soud ve výroku III. tohoto usnesení uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 13 342 Kč, kterou představuje částka 1 000 Kč za zkonsumovaný soudní poplatek, 9 300 Kč za tři úkony právní služby po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb v platném znění (dále jen „advokátní tarif“) - převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby, replika; a 900 Kč za tři s tím související režijní paušály po 300 Kč podle ustanovení § 13 odst. 1, odst. 3 advokátního tarifu a částka 2 142 Kč odpovídající DPH z výše uvedených částek kromě soudního poplatku. Soud nepřiznal žalobkyni náhradu nákladů řízení spojených se zpětvzetím žaloby, neboť v tomto podání oproti replice žalobkyně nebyla obsažena žádná relevantní skutková ani právní argumentace.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 12. dubna 2022

Mgr. Václav Trajer v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.